

Judas' bref.

Förmaning att kämpa för tron och vakta sig för sådana, som förvända Guds nåd till lösaktighet.

Judas, Jesu Kristi tjänare och Jakobs broder, till de kallade, som äro i Gud Fader älskade och åt Jesus Kristus bevarade. Lk. 6: 16; Ag. 1: 13; Jh. 17: 11; 1 Pet. 1: 5.

2 Barmhärtighet och frid och kärlek föröke sig för eder.

3 *Mina* älskade, då jag har

* Eller: då den sker med kraft.

en stor ifver att skrifva till eder om vår gemensamma frälsning, så aktar jag nödigt att skrifva och förmana eder att kämpa för den åt de heliga en gång för alla öfverlämnade tron.

Fil. 1: 27; 1 Tim. 1: 18; 6: 12;
2 Tim. 4: 7.

4 Ty några människor hafva insmugit sig, som länge sedan hafva blifvit uppskrifna till denna dom, ogudaktiga, som

förvända vår Guds nåd till lösaktighet och förneka vår ende härskare och Herre, Jesus Kristus. 2 Pet. 2: 1, 3, 19; Tit. 1: 16; 1 Pet. 2: 8.

5 Men jag vill påminna eder, ehuru I redan en gång för alla veten allt, att Herren, sedan han *först* hade frälst sitt folk ur Egyptens land, för det andra förgjorde dem, som icke trodde; 4 Mos. 14: 29; 26: 64; Ps. 106: 26; 1 Kor. 10: 5; Ebr. 3: 18, 19.

6 och att de änglar som icke bevarade sitt furstendöme, utan öfvergäfvö sin egen boning, dem har han med eviga bojor under mörker förvarat till den stora dagens dom;

Jh. 8: 44; 2 Pet. 2: 4.

7 såsom Sodom och Gomorra och de kringliggande städerna, hvilka på samma sätt som dessa bedrefvo horeri och gingo efter främmande kött, hafva blifvit satta till en varnagel, i det att de utstå den eviga eldens straff.

1 Mos. 19: 24; 5 Mos. 29: 23; Es. 13: 19; Jer. 20: 16; 50: 40; Klag. 4: 6; Hes. 16: 49; Os. 11: 8; Am. 4: 11; Lk. 17: 29; 2 Pet. 2: 6.

8 Icke destomindre besmitta äfven dessa drömmare likaledes köttet och förkasta herradömet och smäda härligheterna.

2 Pet. 2: 10.

9 Men Mikael, öfverängeln, vågade icke, då han tvistade med djäfvulen om Moses' kropp, fälla någon smädelsens dom, utan sade: Herren tillrättavise dig.

Dan. 10: 13;

Upp. 12: 7; 2 Pet. 2: 11.

10 Men dessa smäda allt, hvad de icke känna; och allt hvad de af naturen, såsom de oförnuftiga djuren, förstå, däri fördärfva de sig. 2 Pet. 2: 12.

11 Ve dem; ty de hafva trädt in på Kains väg och för löns skull störtat sig i Balaams förvillelse och gått förlorade genom Koras motsträfvighet.

1 Mos. 4: 8; 1 Jh. 3: 12; 4 Mos. 22: 7, 21; 2 Pet. 2: 15; 4 Mos. 16: 1.

12 Dessa äro skamfläckarna* vid edra kärleksmåltider, då de oförsynt hålla gästabud med eder och förpläga sig själfva**; skyar utan vatten, som drifvas bort af vindarna; träd utan löf, utan frukt, två gånger döda, med rötterna uppryckta;

2 Pet. 2: 13; Ords. 25: 14; 2 Pet. 2: 17.

13 vilda hafsvågor, som utskumma sina egna skändligheter; irrande stjärnor, åt hvilka det svartaste mörkret är förvaradt till evig tid.

Es. 57: 20; 2 Pet. 2: 17.

14 Men äfven för den profeterade Enok, den sjunde från Adam, sägande: »Se, Herren kom med sina heliga skaror,

1 Mos. 5: 18; Dan. 7: 10; Ag. 1: 11;

1 Tess. 1: 10; 2 Tess. 1: 10;

Upp. 1: 7.

15 för att hålla dom öfver alla och öfverbevisa alla ogudaktiga om alla deras ogudaktiga gärningar, hvarmed de hafva visat sin ogudaktighet, och om alla de hårda ord, som de hafva talat mot honom, de ogudaktiga syndarna.

Mt. 25: 31; 2 Tess. 1: 7; Mt. 12: 36.

* Eller: förargelseklipporna.

** Egentl.: såsom herdar föra i bet.

16 Dessa knota alltid, klagande öfver sin lott, och vandra efter sina begärelser, och deras mun talar stolta ord, under det att de för den egna nyttans skull beundra personer.

2 Pet. 2: 18.

17 Men I, *mina* älskade, kommen ihåg de ord, som förut blifvit sagda af vår Herre Jesu Kristi apostlar;

Ag. 20: 29; 1 Tim. 4: 1; 2 Tim. 3: 1; 4: 3; 2 Pet. 2: 1; 3: 2, 3.

18 ty de sade eder, att på den yttersta tiden skola bespottare uppstå, som vandra efter sina egna ogudaktiga begärelser.

19 Dessa äro de, som vålla söndring, sinnliga, icke hafvande Anden.

Ords. 18: 1; Hes. 14: 7; Os. 4: 14; 9: 10; 1 Kor. 2: 14.

20 Men I, *mina* älskade, uppbyggen eder på eder heligaste tro, bedjande i den Helige Ande,

21 och bevaren eder *så* i Guds kärlek, väntande vår Herre Jesu Kristi barmhärtighet till evigt lif.

22 Och förbarmen eder öfver somliga, görande en åtskillnad*;

23 frälsen andra, ryckande dem ur elden; förbarmen eder öfver andra med fruktan, hatande till och med den af köttet befläckade klädnaden.

Rom. 11: 14; 1 Tim. 4: 13, 16;

Jak. 5: 20.

24 Men honom, som förmår bevara eder från fall och ställa eder ostraffliga inför sin härlighet med fröjd,

Rom. 16: 25; Upp. 3: 4.

25 den ende Guden, vår Frälsare genom Jesus Kristus, vår Herre, *vare* härlighet och majestät, kraft och vilde före all tid och nu och i alla evigheter. Amen.

Rom. 16: 27;

Ef. 3: 20, 21; 1 Tim. 1: 17.